

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.333/2016/5.

A tanács tagjai: . Pethőné dr. Kovács Ágnes a tanács elnöke
. Osztovits András előadó bíró
. Farkas Attila bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Darida és Társa Ügyvédi Iroda ügyintéző:
Dr. Daridáné dr. Mucsinai Éva ügyvéd

Az alperes: A Bt.

Az alperes képviselője: Palásthy és Társai Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Kárpáti Margit ügyvéd

A per tárgya: finanszírozási díj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi
Ítéltábla 25.Gf.40.154/2015/9. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Fővárosi Törvényszék
7.G.40.567/2013/39. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 348.325 (háromszáznegyvennyolcezer-háromszázhuszonöt) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 1.161.800 (egymillió-százhatvanegyezer-nyolcszáz) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] 2004. február 3-án a felperes jogelődje finanszírozási alapszerződést kötött az alperessel fogorvosi alapellátásra területi ellátási kötelezettséggel, beutalási, gyógyszerrendelési és gyógyászati segédeszköz rendelési jogosultsággal. E szerződés 7.6. pontja szerint az alperes tudomásul vette, hogy a felperes jogosult a finanszírozás keretében folyósított összegnek a szerződésben foglalt egészségügyi szolgáltatások működési kiadásai fedezetére történő felhasználását ellenőrizni. A szerződés 7.7. pontja értelmében az alperes vállalta azt is, ha a felperestől

kapott finanszírozást nem a szerződésben foglalt egészségügyi szolgáltatások nyújtására használja fel, azt késedelmi kamatokkal együtt visszafizeti.

- [2] 2010. augusztus 4-én a felperes jogelődje elrendelte az Egészségbiztosítási Alapból folyósított pénzeszközök 2008. évi elszámolásának pénzügyi ellenőrzését. Ennek eredményeként a felperes az alperes elszámolásából több tételt visszautasított, majd 2011. augusztus 21-én kelt levelében 21.343.924 Ft visszafizetésére szólította fel az alperest.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes módosított keresetében 11.961.073 Ft finanszírozási díj és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 36. § (3) bekezdése alapján.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és a másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével 11.618.083 Ft és járulékai megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megítélése szerint a peres felek között az Ebtv. 30. § (1) bekezdése szerinti finanszírozási szerződés jött létre. A jogszabály és a szerződéses rendelkezések figyelemmel az alperes a finanszírozási díj terhére kizárólag olyan költségeket számolhatott el, amelyek a finanszírozott feladat, a fogorvosi ellátás érdekében merültek fel. A kereset összecszerűsége vonatkozásában a perben kirendelt igazságügyi szakértő által megállapított tényeket - az elsőfokú bíróság az ítéletében nevesített egyes tételektől eltekintve - fogadta el.
- [6] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel kifejtette: az Egészségbiztosítási Alap terhére kifizetett finanszírozási összeg közpénznek minősül. Az Ebtv. 36. § (3) bekezdése, valamint a perbeli szerződés 7.6. pontja alapján ezért a felperes jogosult volt annak felhasználását ellenőrizni. A szerződésszerű felhasználást az alperesnek kellett bizonyítania. Ezen kötelezettségének azonban az elsőfokú bíróság által megállapított összeg erejéig nem tudott eleget tenni. A másodfokú bíróság utalt arra is: az Ebtv. 35. § (6) bekezdése és a 37. § rendelkezései között nincs ellentmondás; a 35. § (6) bekezdése alapján ugyanis egyértelmű, ha az egészségügyi szolgáltató az Egészségbiztosítási Alapból kapott összeget nem a finanszírozási szerződésben meghatározott egészségügyi szolgáltatásokra használja fel, megtérítési kötelezettsége fennáll.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen keresetet elutasító határozat meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes a felperestől a szerződés teljesítése során nem előleget, nem támogatást kapott. Az általa ténylegesen nyújtott szolgáltatás elvégzését követően annak ellenértékét kapta meg utólag, havi elszámolás alapján. A gazdasági tevékenysége eredményeként befolyt rendes árbevételel szabadon rendelkezhetett. A kifizetésre a teljesítést követően került sor, fogalmilag kizárt a finanszírozási szerződéstől eltérő felhasználás. Az ettől eltérő jogértelmezés azt eredményezné, hogy a felek közötti magánjogi jogviszonyban sérülne a felek egyenrangúságának polgári jogi alapelve. A felperes csak azt vizsgálhatja, hogy a már kifizetett szolgáltatást az alperes valóban elvégezte-e, de a jogszerűen finanszírozott összeg felhasználásának ellenőrzésére nem jogosult.
- [8] Az alperes állította, a szerződés alapján a szolgáltatást elvégezte. A felperes mint megrendelő - az alperes által nyújtott szolgáltatással szembeni minőségi, mennyiségi kifogás hiányában - a kifizetett díjat nem követelheti vissza. A jogerős ítélet ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959.évi IV.törvény (a továbbiakban: Ptk.) 306. § (1) bekezdésébe, 318. § (1) bekezdésébe és 389. §-ába is ütközik. Előadta, hogy az eljáró bíróságok döntése a Ptk. 2. § (1) bekezdését, 4. § (1) bekezdését, az Alaptörvény XIII. cikk 1. pontját, az M) Alapvetés 2. cikkét is sérti. Változatlanul kérte az Alkotmánybíróságnál alkotmányjogi panasz eljárás kezdeményezését az Ebtv. 35. és 36. §-ainak alaptörvény ellenességének megállapítása végett.
- [9] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt a hivatkozott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.
- [11] A peres felek között létrejött szerződés megkötésének időpontjára tekintettel alkalmazandó, a Ptk. 200. § (1) bekezdése értelmében a szerződés tartalmát a felek - jogszabály tiltó rendelkezése hiányában - szabadon határozhatják meg. A Ptk. 226. § (1) bekezdése ugyanakkor kimondja, hogy jogszabály a szerződés egyes tartalmi elemeit meghatározhatja.
- [12] E két jogszabályi rendelkezés alapján vizsgálva a perbeli megállapodást, az azon alapuló jogviszonyt, a Kúria úgy ítélte, alaptalanul állította az alperes, hogy a marasztalását helybenhagyó jogerős ítélet sérti a felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabályokat.

- [13] Az alperes felperessel kötött szerződésének bevezető rendelkezései egyértelműen tartalmazzák, a felek megállapodása az Ebtv-ben, az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvényben (a továbbiakban: Eütv.), valamint az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999.(III.3.) Korm. rendeletben foglaltak alkalmazásával jött létre.
- [14] Mindebből következően az alperes az aláírásával kötelezettséget vállalt arra, hogy az Ebtv. 35. § (2) bekezdésében írtakat elfogadja, azaz vállalja, hogy az E. Alapból történő finanszírozás keretében a felperes által folyósított összeget csak a finanszírozási szerződésben foglalt feladatokra fogja felhasználni. A szerződés 7.6. pontja szerint ahhoz is hozzájárult, hogy a felperes az alperesi szolgáltatás ellenértékeként kifizetett díjnak az egészségügyi szolgáltatások működési kiadásaira felhasználását ellenőrizhesse. A 7.7. pontban rögzítésre került az is, ha az alperes a díj mikénti felhasználására nézve tett vállalását nem teljesíti, kamatostul visszafizetési kötelezettsége keletkezik.
- [15] A cél e szerződési feltételek kikötésével nyilvánvalóan az volt, hogy az alperes által vállalt fogászati ellátás az egészségbiztosítás keretei között folyamatosan megvalósulhasson. Az alperes a szerződésből kitűnően tudomásul vette, hogy a szolgáltatás sajátossága, az annak ellentételezéséül kifizetett díj forrása miatt, a díj felhasználásáról csak a felperessel kötött megállapodás, illetve a jogviszonyukra irányadó jogszabályok keretei között rendelkezhet. E díj jogi természetét tekintve nem minősül a Ptk. 389. §-ában szabályozott vállalkozói díjnak. Túrni köteles a kifizetést követő, utólagos ellenőrzést, figyelemmel a közöttük létrejött szerződés 7.1. pontjában írt azon rendelkezésekre, miszerint a finanszírozó ellenőrzési jogköre a finanszírozott szolgáltatások valódiságának és indokoltságának ellenőrzésére is kiterjed. Alaptalanul állította ezért, hogy a felperes vele szemben erőfölényt alkalmazott, nem járt el tisztességesen, a vagyoni, illetve a tulajdoni jogait sértette, s mindezt az eljáró bíróságoknak a jogvita eldöntése során észlelniük kellett volna.
- [16] Alaptalan az az alperesi állítás is, hogy marasztalása a vállalkozói díj megfizetésére, a hibás teljesítés miatti árleszállításra, a szerződésszegéssel okozott kártérítésre vonatkozó jogszabályokba ütközik. A kereset jogalapja ugyanis a fent írtak szerint a perbeli finanszírozási szerződés 7.7 pontja volt. Az arra alapított igény megalapozottsága az elsőfokú bírósági eljárás során beszerzett igazságügyi szakértői véleménnyel, a becsatolt vizsgálati jegyzőkönyvben írtakkal, az alperes által készített kimutatásokkal, könyvelési adatokkal bizonyítást nyert. Azaz, a szakértő által megállapított tények és az eljáró bíróságok azzal kapcsolatos jogi megítélése helytálló volt. Helyesen határozták meg az alperes vizsgált évben figyelembe veendő bevételeit, az azzal szemben, a felek megállapodása szerint

elszámolható kiadási tételeket. A Pp. 164. § (1) bekezdésében írtak alkalmazásával, a bizonyítási teher helytálló telepítésével és a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapították meg, hogy mely kiadások nem álltak összefüggésben az alperes által vállalt egészségügyi szolgáltatással és ezért azokra nem volt ráfordítható a felperes által folyósított díj.

- [17] Mindezekre tekintettel, a Kúriának alkotmányossági aggályai nem merültek fel a jogvita során alkalmazandó jogszabályok tekintetében. Az alkotmánybíróság megkeresését nem tartotta szükségesnek. Az anyagi és eljárásjogi jogszabálysértés nélkül hozott jogerős ítéletet ezért a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [18] A felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperest a Pp. 270. § (1) bekezdés szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. Ennek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdései alapján határozta meg az általános forgalmi adó összegével növelten. Az alperes a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 15. §-a alapján köteles az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.
- [19] A Kúria a döntését tárgyaláson hozta meg.

Budapest, 2016. december 6.

Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk. előadó bíró, Dr. Farkas Attila sk. bíró